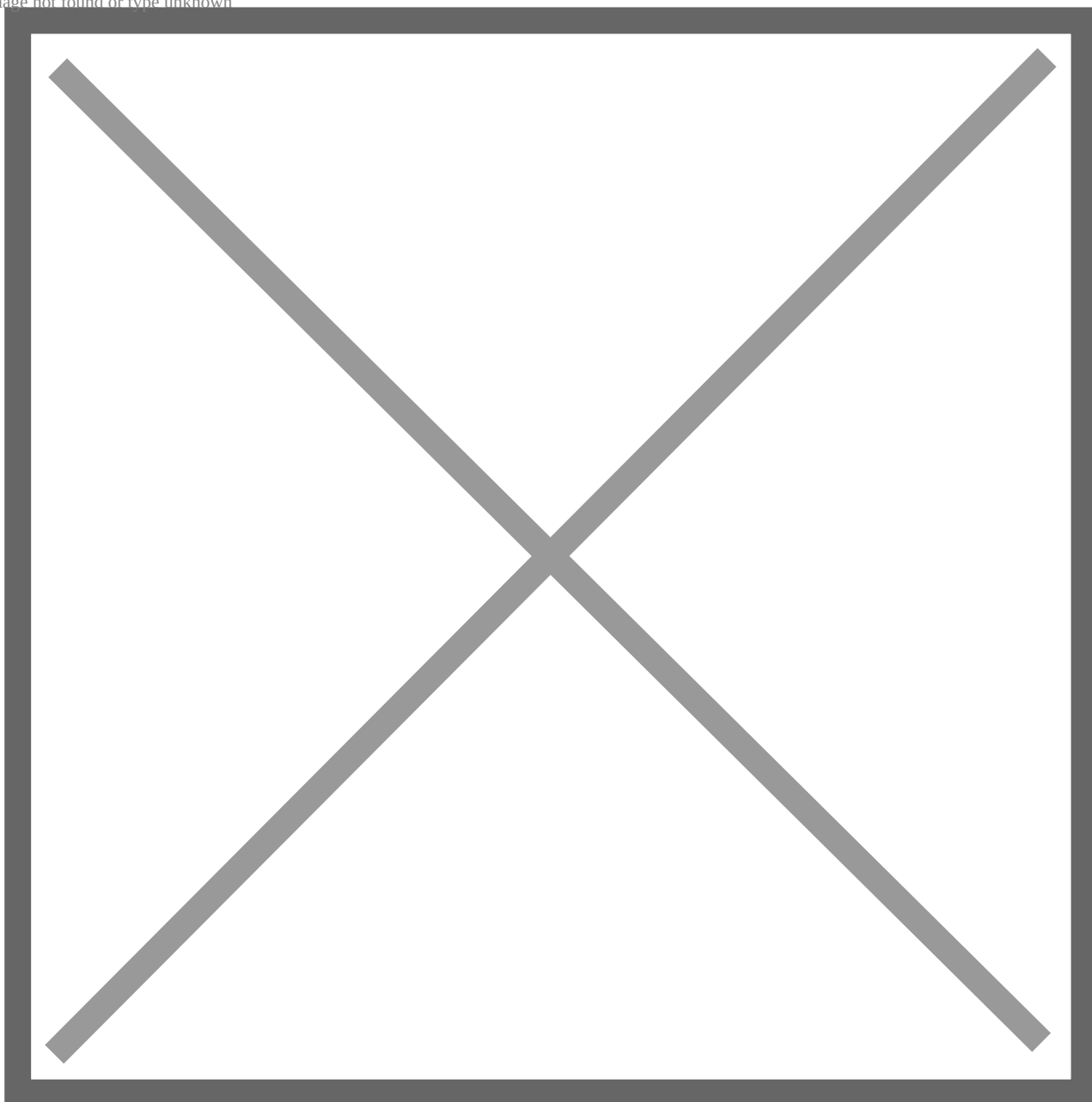

Μοναχός Γαβριήλ Βιγλιώτης (1860-1944) (Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης (†))

/ [Πεμπτουσία](#)

Ήταν από την Εύβοια. Ήλθε στο Άγιον Όρος να μονάσει περί το 1880. Ο Γέροντας Ανδρέας (+ 2004) γράφει περί αυτού: «Ήταν ευλαβής, σοβαρός, νηφάλιος, λιγόλογος, με το κομβοσχοίνι στο χέρι και την προσευχή, το «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με» στην καρδιά και στα χείλη. Ο λόγος του πολύ μετρημένος κι όλο πνευματική συμβουλή και προτροπή, για το καλό και την αρετή. Ήμουν μικρό παιδί, δόκιμος μοναχός· μόλις είχα βάλει τα ράσα κι όταν τον πρωτοείδα, μου προκάλεσε το δέος. Η όψη του ήταν σκαιά και απότομη και παρ' όλο που ήταν αγαθός και όλο καλωσύνη, νόμιζες ότι αντιμετώπιζες ένα τραχύ και σκληρό άνδρα, αλλά όταν μιλούσε, ήταν γλυκός και μειλίχιος και γινόταν αμέσως αγαπητός. Δεν θύμωνε εύκολα, αλλά με το μαλακό και με χαμόγελο στα χείλη, μπορούσε να σε πιάσει στα σιδερένια χέρια του και να σε λιώσει. Γι' αυτό σ' όλη την περιοχή εκείνη οι ερημίτες τον εύλαβούντο, τον αγαπούσαν και τον φοβόντουσαν, γιατί στον λόγο του δεν δεχόταν αντίρρηση».

Ο Γέροντας Γαβριήλ είχε υποτακτικό τον ευλαβέστατο, ενάρετο και ασκητικό ιερομόναχο Βαρλαάμ τον Πνευματικό. Ζούσαν αγαπημένα στο Κελλί των Αγίων Βαρλαάμ και Ιωάσαφ επί πενήντα χρόνια και πλέον. Ο παπα-Βαρλαάμ λειτουργούσε σχεδόν καθημερινά, μνημονεύοντας πολλά ονόματα. Ήταν γνωστοί σε όλο το Άγιον Όρος για την αρετή τους και τα εργόχειρα τους. Έφτιαχναν κόσκινα, φανάρια και φανούς. Γι' αυτό τον Γέροντα Γαβριήλ τον έλεγαν Κοσκινά. Στον παπα-Βαρλαάμ εισήλθε έντονος λογισμός να πάει προσκυνητής στα Ιεροσόλυμα. Ο Γέροντας του τον απέτρεπε λέγοντας: *«Ιεροσόλυμα κι Άγιοι Τόποι, για σένα και για μένα, είναι η εκκλησία μας με το ιερό της, και η Αγία Τράπεζα είναι ο Πανάγιος Τάφος. Τί θέλεις εσύ τώρα γέρος άνθρωπος 75 χρόνων να πας να ταλαιπωρηθείς, εφ' όσον για σένα και για μένα, που είμαι 80 χρόνων, το Περιβόλι της Παναγίας, το Άγιον Όρος, είναι ο τόπος της προσευχής και περισυλλογής μας, και αφού μέχρι τώρα δεν βγήκες καμιά φορά στον κόσμο, τι θέλεις να πας τώρα στα γεράματα;*

» Στην επιμονή του ο Γέροντας του έδωσε ευλογία να πάει, αλλά επιστρέφοντας και εως την κοίμηση του ... κάτι που είδε εκεί τον πείραζε στην προσευχή του και τον ενοχλούσε, παρότι το εξομολογήθηκε.

Πηγες - Βιβλιογραφία

Ανδρέου Αγιορείτου μοναχού, *Γεροντικό του Αγίου Όρους*, τ. Α', Αθήναι 1979, σσ. 192-198.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, *Μέγα Γεροντικό εναρέτων Αγιορειτών του εικοστού αιώνας*, τόμ. Α' 1901-1955, εκδ. Μυγδονία, Άγιον Όρος 2011.